Р Е Ш Е Н И Е
№ 2029

гр. София, 26.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 01.03.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова
ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Славина Владова

при участието на секретаря М. Велева и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **1020** по описа за **2013** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение от 08.12.2012 г., постановено по н.а.х.д. № 11579/2012 г., Софийският районен съд, Наказателно отделение, 15-ти състав е потвърдил наказателно постановление № Р-10-215/11.05.2012 г., издадено от заместващия, съгласно решение на Комисията за финансов надзор по Протокол № 23/03.05.2012 г., Заместник-Председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност", с което на Управляващо дружество [фирма] е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 5 000 лева на основание чл. 221, ал. 8, т. 3, предл. 1 във връзка с ал. 1, т. 3 от Закона за публично предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/ за извършено нарушение на чл. 173, ал. 1, изр. първо, предл. последно от ЗППЦК.

В законния срок, против решението е постъпила касационна жалба от санкционираното търговско дружество. В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на обжалваното решение, поради допуснати нарушения на процесуалния и на материалния закон и явна несправедливост на наложеното наказание. Излагат се съображения за допуснато нарушение на процесуалните правила, изразяващи се в това, че на стр. четвърта от решението, съдът се е произнесъл относно компетентността на издателя на наказателно постановление

№Р-10-247/11.11.2009 г., докато предмет на обжалване в производството е наказателно постановление № Р-10-215/11.05.2012 г. Доколкото институтът на очевидната фактическа грешка е неприложим в наказателното производство намира, че допуснатото нарушение може да бъде отстранено само с отмяна на решението и връщане на делото да ново разглеждане от друг състав на Софийския районен съд. Излага доводи, че специалното законодателство не забранява на Договорния фонд да държи пари на каса, като в тази насока цитира нормите на чл. 51-53 във връзка с чл. 55 и чл. 64 от Наредба № 25 и чл. 29 от Наредба № 44 за изискванията съм дейността на колективните инвестиционни схеми, инвестиционните дружества от затворен тип и управляващите дружества. Претендира се отмяна на обжалваното решение и връщана на делото за ново произнасяне от друг състав на Софийския районен съд, алтернативно за произнасяне по съществото на правния спор с отмяна на наказателното постановление.

Ответникът, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на касационната жалба по съображения, подробно изложени в депозираните по делото писмени бележки. Моли съда да постанови решение, с което да остави в сила решението на Софийския районен съд.

Представителят на С. градска прокуратура счита жалбата за неоснователна. Моли съда да постанови решение, с което да потвърди решението на Софийския районен съд.

Касационната жалба е допустима-постъпила е в срок и е подадена от надлежно легитимирано лице-страна по н.а.х.д. № 11579/2012 г. по описа на Софийския районен съд.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства районният съд е приел от фактическа страна следното:

УД [фирма] е управляващо дружество по смисъла на чл. 202, ал. 1 от ЗППЦК /ред. до 06.10.2011 г./ и съгласно решение №539-УД от 24.08.2005 г. на КФН има право да извършва дейности по чл. 202, ал. 1 и ал. 2 от ЗППЦК. С решение № 1108-ДФ от 15.11.2006 г. КФН е издала разрешение на УД [фирма] да организира и управлява дейността на договорен фонд „С. И. Международен Фонд".

При извършената проверка от страна на служители на КФН е установено, че в периода от 01.06.2011 г. до 30.06.2011 г. парични средства на ДФ „С. И. Международен Фонд" не са били съхранявани от УД [фирма] в банката депозитар [фирма], а са осчетоводени като парични средства на каса и до внасянето им в банката депозитар са държани на каса на ДФ „С. И. Международен фонд.

На 30.01.2012 г. е съставен АУАН № Р-06-117, при условията на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН. Деянието е квалифицирано като административно нарушение по 173, ал. 1, изр. първо от ЗППЦК /отм. ДВ бр. 77/2011 г./ Въз основа на този АУАН и проведеното административно наказателно производство е издадено наказателното постановление, предмет на производството пред Софийски районен съд. Административно наказателната отговорност на УД [фирма] е ангажирана на основание чл. 221, ал. 8, т. 3 от ЗППЦК.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, районният съд е извел правни изводи за липсата на допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и правилно прилагане на материалния закон.

Настоящият състав изцяло кредитира събраните в хода на въззивното производство писмени доказателства, доколкото същите са логични, последователни и непротиворечиви. По делото не са събрани доказателства, които да оборват установената в наказателното постановление фактическа обстановка. Такива не бяха представени и в касационното производство.

С оглед на това изложените правни изводи в обжалваното решение напълно се споделят от настоящия касационен състав. При постановяването му не са допуснати съществени процесуални нарушения по смисъла на чл. 348, ал. 3 НПК, които да обосновават отмяната му. Районният съд е проявил необходимата активност за всестранно и пълно изясняване на фактите и обстоятелствата, включени в предмета на доказване по делото, като е събрал относимите писмени и гласни доказателства. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил подробно доказателствата и доводите на жалбоподателя.

Неоснователен е доводът на касатора, че допуснатата на стр. 4 от обжалваното решение техническа грешка в посочване на номера на наказателното постановление представлява съществено процесуално нарушение, което да налага неговата отмяна. Очевидна фактическа грешка е налице при несъответствие между формираната вътрешна воля на съда и нейното външно изразяване. В настоящия случай, такава грешка не е налице, доколкото техническата грешка в посочване на номера на обжалваното наказателно постановление е допусната единствено на страница четвърта от решението и тя не оказва влияние върху външното проявление на формираната вътрешна вола на съда. Верния номер на обжалваното наказателно постановление е посочен на всички други места в мотивите и в самия диспозитив на обжалваното решение.

Обжалваното съдебно решение е постановено и в съответствие с материалния закон. Не може да бъде споделен и доводът на касатора, че административно наказващия орган е тълкувал и приложил неправилно нормата на чл. 173, ал. 1, изр. 1, предл. последно от ЗППЦК /отм./ и е вменил в тежест на касатора задължение, каквото закона не постановява. Визираната норма установява императивно изискване безналичните финансови инструменти, притежавани от договорния фонд да се вписват в депозитарната институция към подсметка на банката депозитар, а съгласно последното предложение останалите активи на договорния фонд следва да се съхраняват в банка депозитар. По съществото на спора, въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства, Софийският районен съд правилно е установил, че касаторът е осъществил състава на нарушението по чл. 173, ал. 1, изр. 1, предл. последното от ЗППЦК /отм./, като в периода от 01.06.2011 г. до 30.06.2011 г. не е депозирал парични средства на ДФ „С. И. Международен Фонд” в банката депозитар [фирма], а ги е държал на каса.

Предвид изложеното, неоснователни са доводите, изложени в касационната жалба, че специалното законодателство не забранява на Договорния фонд да държи пари на каса. Нормата на чл. 64 от Наредба № 25, на която касаторът се позовава, определя единствено начина, по който следва да бъдат оценявани срочните и безсрочните депозити, краткосрочните вземания и пари на каса, но не разрешава парите на ДФ да се държат на каса. Извод за такава възможност не може да бъде направен и от нормата на чл. 36 от Наредба № 25, която задължава УД да внесе постъпилите в брой парични

средства за издаване (продаване) на дялове на договорен фонд по банкова сметка, специално открита за тази цел в банката депозитар на ДФ, най-късно до края на следващия работен ден. Аналогична е и нормата на чл. 67 от Наредба № 44. Позоваването на чл. 51-53 от Наредба № 25 от касатора отново е неточно, тъй като в тях паричните средства са посочени като вид ликвидни средства, каквито следва да има ДФ, но не и че тези парични средства са на каса. Аналогични са съображенията за неприложимост на чл. 18, ал. 5 и чл. 29 от Наредба № 44, които норми определят начина, по който следва да се оценяват парите на каса на ДФ, в случаите когато държането на пари на каса е допустимо по закон, а именно при подадени поръчки за обратно изкупуване на дялове или за покупка на дялове на ДФ. В случая регламентираните в тези норми изключения не са налице, тъй като през посочения период, когато паричните средства са държани на каса, УД не е извършвало плащания на каса, свързани с подадени поръчки за обратно изкупуване на дялове на фонда.

С оглед липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на първоинстанционното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че обжалваното решение е законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

Предвид изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Осми касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 08.12.2012 г., постановено по н.а.х.д. № 11579/2012 г. по описа на Софийския районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.